

affattes noget anderledes, idet i det mindste nogle skulle være gældende ogsaa for private Veje og Gader. Hvad dernæst angaar Lovforslagets Omraade i Henseende til den lokale Lovgivning, er Lovforslagets § 6, der jo egentlig er dets Hovedbestemmelse, næppe ganske heldig affattet. Der staar nemlig, at alle Bestemmelser i Lovgivningen eller Politivedtægterne angaaende Cyklekørsel bortfalde. I Lovgivningen findes nu for Resten ingen Bestemmelser særligt om Cyklekørsel. Men alle Bestemmelser i Politivedtægterne angaaende Cyklekørsel skulle altsaa bortfalde. Det, som efter Forslagsstillernes Mening skal bortfalde, er imidlertid næppe alle Bestemmelser om Cyklekørsel, men kun de Bestemmelser, som angaa Cyklekørsel alene. Der er jo en hel Række Bestemmelser, som angaa al Færdsel paa Vejene, ikke alene de vognkørende og ridende, men ogsaa dem, der køre paa Cykel, og disse Bestemmelser skulle jo ikke afskaffes for Cykler ved Lovforslagets § 6. Dette er et temmelig vigtigt Punkt, som jeg vil henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, der maatte komme til specielt at give sig af med dette Lovforslag. — Min Mening er, som sagt, den, at ligesom Cyklekørselen er et Menneskeheds Fremskridt, ubetinget af stor Betydning, saaledes har den ogsaa en særegen Karakter, hvorved den er forskellig fra anden Færdsel paa Vejene, og som gør, at den mere end denne anden Færdsel egner sig for en almindelig Lovgivning. Naar den højtærede Minister til Formindskelse af denne Karakterforskellighed gjorde den Bemærkning, at af al Cyklekørsel var den lokale dog saa aldeles afgjort i Flertal, lyder det, som om denne Bemærkning var rigtig; men har den højtærede Minister dog i Virkeligheden Ret deri? Naar Bemærkningen ses i Belysning af de forskellige Vedtægter, er det jo ikke Tilfældet; thi der er jo næsten ingen Cyklist, der ikke, om ikke daglig, saa dog overmaade hyppig og idelig, gaar fra det ene Vedtægtsomraade over i det andet. De Herrer her i Kjøbenhavn kende maaske mindre til i hvilken Grad Cyklen bliver benyttet ude paa Landet. De tro, at Benyttelsen er saa stor herinde og mindre ude paa Landet; men det er ingenlunde Tilfældet. Jeg skal nævne et Eksempel, som er overordentlig slaaende. Der blev fra en Købstad gjort Anmeldelse om, at en Husmand havde gjort sig skyldig i ulovlig Næringsbrug ved Salg af Cykler. Tilfældet blev undersøgt, og hvad var det saa? Det viste sig, at Husmanden til sig selv, sine to Søn-

ner og en Datter havde Cykler, saaledes at der til dette Hus var fire Cykler. For alle fire Personer var Cyklen saa at sige et nødvendigt Middel til deres Erhverv; men da de havde disse fire Cykler, og det var Jyder, handlede de naturligvis med deres Cykler, og der blev derved en ret betydelig Omsætning om Aaret, saa at det for den, som ikke kendte Forholdet, saa ud, som om Manden drev Cyklehandel. Brugen af Cykler er overordentlig stor paa Landet, og der er mangfoldige Erhverv for Smaafolk, der ere udvidede og lettede eller endog skabte derved. Cyklekørselen er jo nok lokal i den Forstand, at Cyklisterne paa Landet ikke som de professionelle Cyklistere køre fra Skagen til Kolding og ud over Landets Grænser; men den er dog ikke lokal i den Forstand, at den ikke skulde gaa uden for Vedtægtsomraadet, det gøre næsten alle Cyklistere. Lovforslagets Enkeltheder kunde der gøres forskellige Bemærkninger om; men det har Tinget vist ikke Lyst at høre paa, og jeg skal derfor lade det ligge og kun tillade mig at anbefale Forslagets Fremme. Jeg tror ingenlunde, at Hensynet til de kommunale Styrelses selvstændighed kan være nogen Hindring. Jeg tror, at disse Hensyn ville blive fyldestgjorte derved, at man hører de kommunale Styrelser, og jeg vil meget ønske, ifald Tinget fremmer dette Lovforslag, at den højtærede Minister vil fatte Godhed for Sagen og høre de kommunale Bestyrelser, saaledes at man ad Aare kunde faa Sagen ført igennem.

S. Sørensen: Jeg er i alt væsentligt enig med den ærede Forslagsstiller i den Motivering, han gav af Lovforslagets Fremkomst. Jeg er ogsaa enig med ham i, at Cyklen er bleven et nyttigt, rask, bekvemt og let Befordringsmiddel i mange Tilfælde. Det kan mange Gange gøre stor Nytte; at man kan komme hurtigt og let fra Værksted til Arbejdsplads og omvendt, fra Hjemmet til Butikken, Lager o. s. v. Jeg har selv en Søn, som er Haandværker, og saa snart jeg kan faa saa mange Penge paa Lommen, som der behøves, skal han ogsaa faa en Cykel; jeg kan se, af man ved mange Lejligheder kan have stor Nytte deraf. Jeg er for saa vidt enig med den ærede Ordfører i den Motivering, han gav Lovforslagets Fremkomst, og jeg kan ogsaa indrømme Rigtigheden af, at det er gavnligt at kunne komme uden for Byen ud i Naturen efter endt Arbejdstid eller om Søndagen, og ikke mindst kan jeg være enig med ham, naar han ogsaa fremhævede, at ved